

[Wilhelm.]

man nu har, bliver rådet i praksis en eksklusiv klub af borgmestre. Denne situation er så meget mere urimelig, som de partier, der ønsker at dyrke specielle kommunale interesser, ved et direkte valg jo blot kunne opstille deres respektive borgmestre som kandidater til Hovedstadsrådet. Det er der ingen der forhindrer dem i. Men det, de vil, er at forhindre os andre i at fordele disse poster på nogle flere folk, så de har tid til at varetage dem ordentligt.

Socialdemokratiets ordfører her i dag gik klart ind for det direkte valg og måske også for et hovedstadsamt, stillede i hvert fald krav om, at det blev der forelagt en skitse til. Centrum-demokraterne er klart gået ind for direkte valg, venstrefløjen ligeledes.

Jeg er enig, når den radikale ordfører siger, at der er en uløselig forbindelse mellem direkte valg og direkte beskatning. De to ting hører sammen. Jeg konstaterede også, at den radikale ordfører sagde, at det er den radikale politik klart at sigte mod direkte valg, når dette engang skal bringes til en mere varig løsning. Jeg er selvfølgelig klar over, at der må være nogle problemer i det radikale parti, når ordføreren samtidig sagde: men alligevel kan man ikke binde sig til det nu.

Det, man øjensynlig ikke rigtig gør sig klart, bl. a. hos de radikale, er, at man faktisk løber en risiko for at binde sig nu, men til det modsatte af det, man siger man gerne vil på lidt længere sigt, for disse ting hænger jo meget nøje sammen med den styrelseslov, der er lagt frem for Københavns vedkommende.

Jeg ved godt, at indenrigsministeriet har gjort alt for at dele disse ting op, at presse en styrelseslov igennem nu inden 1978-valget for Københavns vedkommende, men samtidig foreslå udsættelse af revisionen af Hovedstadsrådsordningen, sådan at den først kommer frem til det næste kommunale valg, at man, til trods for at begge lovforslag var fremsat og kun fornuftigt kunne diskuteres i sammenhæng, har sørget for, at førstebehandlingerne bliver delt op med en juleferie og alt muligt andet imellem, så tingene så vidt muligt kan blive splittet, så der ikke kan komme noget som helst hoved og hale på det.

Men de ting hænger nu engang sammen, og de radikale og andre løber en betydelig risiko for, at de faktisk kommer til at binde sig ved at udsætte dette, for så vil det jo, hvis det går, som indenrigsministeren har lagt op til, om et

par år kunne blive brugt som argument imod jer, at nu har København jo lige fået sin nye styrelseslov. Og den tager i hvert fald bestemte ikke nogen som helst højde for, at der måske skal være et hovedstadsamt, tværtimod. Og den har kun 2 års erfaring på bagen. Og det vil være urimeligt nu at ændre vilkårene, når København endelig for første gang siden enevælden har fået en ny styrelseslov. Sådan vil det her selvfølgelig blive brugt, og derfor vil vi fastholde, at loven om Hovedstadsrådet bør revideres inden valget i 1978.

Jeg vil sige om den socialdemokratiske ordførers udtalelse om, at vi faktisk er bragt i en bunden situation, for det kan slet ikke nås nu, at det forhåbentlig da ikke er rigtigt. Det er jo en direkte beskyldning over for hans egen minister om, at ministeren uden at have nogen baggrund for det har forhindret, at den revision, som stod i loven, kunne ske fyldest. Selvfølgelig kan det nås på det år. Hvis den socialdemokratiske ordfører havde ret, så er det en voldsom beskyldning mod hans egen minister for faktisk at have tilsidesat den revisionsparagraf, der lå i loven.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Hr. Wilhelm har lov til at udlægge de udtalelser, der kommer herfra, på sin specielle måde. Jeg finder i hvert fald ikke nogen som helst anledning til at betragte det som en beskyldning. Det, der er lagt frem, er forslaget om, at man udskyder revisionen. Det er lagt frem på et sådant tidspunkt, at der, hvis folkettinget virkelig ønskede at gå ind i en revision, selvfølgelig også var tid til at gøre det. Der ligger i dette altså ingen hensigt om at hindre noget som helst.

Jeg vil gerne sige generelt tak til de ordførere, der har givet tilslutning til, at revisionen udskydes, og gøre opmærksom på, at det er, ligesom om man har glemt en ting, dette, at vi for bare 2½ år siden fik en hovedstadsordning, hvad vi ikke fik de 50 år forud. Og når vi ser det resultat, som vi i dag har nået, må vi vist med rette sige, at Hovedstadsrådet har virket langt, langt bedre, end man måske kunne forvente. Mange af de opgaver, man har taget op, er man godt i gang med, men der skal altså også tid til at gøre dem stort set færdig.

Jeg er enig med hr. Ejler Koch og andre i, at den toleddede opgavefordeling må være det